

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201778
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3821201778.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: Q. U. K. T., U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/X, O. - K. Q., prechodne O. XXXX/X C, O. - W. Q., t.č. Q. XX/X, XXX XX O., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Martina Mrázová, advokátka so sídlom B. XX, XXX XX O. - mestská časť W. Q. a otca: E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. S. XXX/XX, XXX XX B., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka so sídlom V. P. X., XXX XX G. K. Z., za účasti Krajského prokurátora v Trenčíne, Legionárska 7185/5, 912 50 Trenčín, o zmenu úpravy styku otca s maloletou, o zákaz styku otca s maloletou, o návrhu na udelenie súhlasu so zmenou bydliska maloletej, s presťahovaním maloletej a s umiestnením maloletej do predškolského zariadenia, o zvýšenie výživného, štádiu konania o návrhu matky dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 18P/43/2022-149 zo dňa 07. júna 2023, takto

rozhodol:

uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

1.1 Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 18P/43/2022-149 zo dňa 07.06.2023 návrh matky zo dňa 10.05.2023 na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.2 Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka dieťaťa podaním zo dňa 10.05.2023 rozšírila návrh na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej tak, že žiada aj o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú, a to na sumu 450,- eur mesačne. Zároveň navrhla, aby súd neodkladným opatrením uložil otcovi maloletej na čas do rozhodnutia vo veci samej „uhradiť výživné na maloletú I. sumou 450,- eur“. Podaný návrh matka dieťaťa odôvodnila zmenou pomerov spojenou so zvýšenými výdavkami na maloletú, najmä za predškolské zariadenie (630,- eur) a bývanie (560,- eur) ale aj ďalšími. K tomuto pripojila v tabuľke spracovaný prehľad výdavkov na maloletú a kópiu mailu, ktorým jej právna zástupkyňa oslovila právnu zástupkyňu otca so žiadosťou o poskytnutie súhlasu s umiestnením maloletej do štátneho predškolského zariadenia a upozornením, že v prípade, že nebude poskytnutý, budú žiadať o zvýšenie výživného. Otec dieťaťa vo vyjadrení zo dňa 29.05.2023 žiadal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, nakoľko matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

1.3 Súd pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 366 a § 329 ods. 1 prvá veta zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“. Následne konštatoval, že Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 9P/11/2020-173 zo dňa 02.06.2020, ktorý čo do bežného výživného nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.06.2020, schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa okrem iného otec maloletej zaviazal prispievať na výživu maloletej počnúc dňom 20.12.2019 sumou 200,- eur mesačne vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje

do rúk matky. Otec maloletej výpismi z účtu preukázal, že si uvedenú vyživovaciu povinnosť riadne plní, opak neuvádzala ani matka dieťaťa. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletej je tak v súčasnosti riadne upravená a podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nesmeruje k zabezpečeniu výživy maloletej, ale k úprave výšky vyživovacej povinnosti. Možno pri tom napriek nepresnej formulácii s prihliadnutím na obsah podania mať za to, že podaným návrhom matka dieťaťa žiada o zvýšenie výživného na 450,- eur mesačne, nie o jednorazovú kompenzáciu v sume 450,- eur. Pokiaľ matka dieťaťa podaný návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca odôvodnila zvýšenými potrebami maloletej, túto skutočnosť však neosvedčila ničím iným, než svojim vlastným vyhlásením. Podľa súdu bolo potrebné tiežrobiť rozdiel medzi skutočnými potrebami maloletej a nákladmi na nie nevyhnutné, i keď pre maloletú prospešné benefity, ktoré jej možno zabezpečiť pri vynaložení ďalších finančných prostriedkov. Matkou uvádzané mesačné výdavky vo výške blížiacej sa dvojnásobku mediánového príjmu v Slovenskej republike, nepochybne predstavujú vysoký nadštandard, ktorý výrazne prevyšuje potreby bežného maloletého dieťaťa. Matka pritom neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by u maloletej odôvodňovali podobné zvýšené náklady. Nebol osvedčený taký nárast potrieb maloletej od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ktorý by odôvodnil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Vzhľadom na vyššie uvedené v konaní nebola podľa súdu osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov, ako jedného z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa § 2 CMP v spojení s § 328 ods. 1 CSP preto návrh matky z 10.05.2023 na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Dôvodom bolo aj to, že navrhované zvýšené výživné presahuje osvedčené majetkové pomery povinného rodiča (aktuálny príjem otca dieťaťa pozostáva len z nemocenských dávok vo výške 303,80 eur do 344,20 eur mesačne).

2.1 Proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie matka dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu zo dňa 19.06.2023. Mala za to, že rozhodnutie súdu je nesprávne v zmysle citovaných ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podľa nej súd pri rozhodovaní nebral do úvahy všetky skutočnosti, ktoré ňou boli doložené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko sa rieši akútna potreba zmeny pomerov na jej strane, ako aj maloletej, a to výrazné zvýšenie výdavkov na maloletú v súvislosti so štúdiom - predškolské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje, nákladmi spojenými s bývaním, stravou, ako aj inými výdavkami, ktoré ona vynakladá pri jej starostlivosti.

2.2 Nesprávne skutkové zistenia (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) videla matka dieťaťa v tom, že súd sa vecne správne nevysporiadal s predloženými dôkazmi a tvrdeniami ňou označenými v návrhu. Ona v návrhu jasne, vecne správne a úplne preukázala skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov: - od posledného rozhodnutia súdu nastali podstatné, závažné a zásadné skutočnosti zakladajúce zmenu pomerov na strane maloletej, - zvýšené výdavky vznikli aj v súvislosti s infláciou a celkovým zdražovaním najmä potravín, služieb, mimoškolských aktivít maloletej a položiek súvisiacich s bývaním (elektrická energia, plyn a pod.).

2.3 Ďalej dala do pozornosti, že dcéra navštevuje predškolské zariadenie Montessori, za ktoré hradí mesačne 630,- eur. Uviedla, že mala resp. má záujem maloletú umiestniť do štátneho predškolského zariadenia, avšak toto nie je možné urobiť bez súhlasu otca o čo sa snažila jej splnomocnená zástupkyňa so splnomocnenou zástupkyňou otca.

2.4 Podľa matky dieťaťa pochybením súdu zakladajúcim bez ďalšieho zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia je okrem iného aj tá skutočnosť tvrdená v odôvodnení rozhodnutia, že z jej strany nebola údajne osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov. Naopak, ona osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov neprijatím dieťaťa do štátneho predškolského zariadenia a potreby zabezpečenia vzdelávania pre maloletú vzhľadom na jej nástup do prvého ročníka základnej školy s účinnosťou od 01.09.2024. Maloletá vzhľadom na dovŕšenie 5 rokov sa musí vzdelávať v prípravnom ročníku, ktorý je povinným ročníkom predškolskej prípravy pred nástupom do základnej školy. Ona nemá inú možnosť, ako pokračovať v predprimárnom vzdelávaní v súkromnom predškolskom zariadení s povinnosťou hradiť ňou uvedenú kalkuláciu nákladov/výdavkov. V tomto videla potrebu bezodkladnej úpravy, ktorú odôvodňuje nutnosťou vynaloženia týchto výdavkov, a teda potrebu zmeny výšky vyživovacej povinnosti na strane otca, a to v podobe nariadenia neodkladného opatrenia.

2.5 Ďalej matka dieťaťa považovala za nesprávny záver aj o príjmoch otca dieťaťa. Podľa nej sú v spise doložené listiny zakladajúce tieto skutočnosti: - otec maloletej ako vlastník Penziónu - P. B. predmetnú nehnuteľnosť veľmi výhodne speňažil/ predal v mesiaci február 2021, čím získal nemalé finančné prostriedky, - predmetné finančné prostriedky slúžia na zabezpečovanie jeho potrieb mimo ním deklarovaného príjmu z nemocenskej dávky vo výške 303,80 eur, - okrem značných úspor - financií z dôvodov predaja je doložené, že otec nakupuje investičné zlato a iné kryptomeny, aby zabezpečil zdroj príjmu, - svoje aktivity podnikateľského charakteru hodlá rozvinúť aj mimo územia Slovenskej republiky

v krajine Paraguaj, - otec nemá príjem iba z nemocenských dávok ako vyplýva z jeho vyjadrenia, - má otvorenú živnosť pod obchodným menom E. I. - NATUR-MED, IČO: 47 721 723.

2.6 Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) videla matka dieťaťa v tom, že ona preukázateľne doložila súdu prehľad nákladov a výdavkov na maloletú dcéru spojených so zabezpečovaním jej potrieb a oprávnených záujmov. Doložila aj nemožnosť zaradenia maloletej do primárneho vzdelávania v štátnom predškolskom zariadení z dôvodu absencie súhlasu otca s touto zmenou. Preukázateľne doložila a osvedčila potreby neodkladnej úpravy pomerov, a to neprijatím dcéry do štátneho predškolského zariadenia. Otec maloletej disponuje finančnými prostriedkami, ktoré získal z predaja nehnuteľnosti, Penzión - P. B. v mesiaci február 2021, o čom mal súd vedomosť vzhľadom na konanie vo veci sp. zn. 18Pc/2/2021. Súd napriek vedomosti o značnej finančnej hotovosti otca, ktorú získal z predaja predmetnej nehnuteľnosti túto pri majetkových pomeroch povinného rodiča nezohľadnil.

2.7 Matka dieťaťa preto žiadala, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otca zaväzuje uhradiť výživné na maloletú sumou 450,- eur a to k jej rukám, až do rozhodnutia vo veci samej vedenej pod sp. zn. 18P/43/2022 s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, alternatívne aby uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie, pričom povinnosťou súdu bude náležite zistiť majetkové pomery otca ako povinnej osoby, a to na podklade náležitého zistenia a prešetrenia majetkových pomerov a opätovne rozhodnúť o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú.

3. Odvolací súd v zmysle § 329 ods. 1 druhá veta CSP doručil návrh matky dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia, jej odvolanie s umožnením sa k týmto vyjadriť a na vedomie aj uznesenie okresného súdu a to otcovi dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu, kolíznemu opatrovníkovi dieťaťa a prokurátorovi.

4. Kolízny opatrovník dieťaťa vo vyjadrení zo dňa 13.07.2023 uviedol, že zotrváva na svojich písomných podaniach, ktoré boli doručené okresnému súdu.

5. Prokurátor okresnej prokuratúry v Prievidzi vo vyjadrení zo dňa 13.07.2023 považoval napadnuté uznesenie za zákonné a vecne správne. Navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť.

6.1 Otec dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení z 24.07.2023 sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie a mal za to, že vec správne právne posúdil. Podľa neho matka dieťaťa v odvolaní nekonkretizovala s akými ňou „predloženými dôkazmi“ sa súd prvej inštancie „vecne správne nevysporiadal“ a jednak (a to hlavne) preto, že matka žiadne listinné doklady (bločky, potvrdenia atď.) na preukázanie svojich tvrdení nepredložila. Tým neosvedčila základnú podmienku pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je potreba bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi konania. Pokiaľ v odvolacom konaní vyprodukovala len jeden listinný dôkaz a to „Potvrdenie o platbe predškolského zariadenia za mesiac 4/2023“ tak samotná faktúra je len formálnou a nie postačujúcou podmienkou pre uznanie matkou tvrdeného výdavku ako nákladovej položky a teda nepredložila doklad o skutočnej úhrade. V súvislosti s nákladmi na súkromné predškolské zariadenie otec dieťaťa uviedol, že ho matka samotná (t.j. nie prostredníctvom právneho zástupcu) nikdy neoslovila so žiadosťou o udelenie súhlasu so zmenou predškolského zariadenia dieťaťa. Tiež uviedol, že matka dieťaťa v súvislosti s jej tvrdením o nedostatku finančných zdrojov a úspor na hradenie zvýšených výdavkov na maloletú dcéru nepredložila súdu žiadne dôkazy potrebné na zhodnotenie jej príjmových, majetkových a rodinných pomerov. Aktuálnym zdrojom jeho príjmu je nemocenská dávka. V tejto súvislosti predložil doklady preukazujúce jej výšku za mesiace jún a júl 2023. Tvrdenie matky vytykajúce mu „nepretrúšenie živnosti“ odmietol ako nenáležité. Lekárskou správou preukazoval dočasnú pracovnú neschopnosť ktorá naďalej trvá a to už viac ako pol roka. Ďalej otec dieťaťa považoval odvolacie tvrdenia matky ohľadom jeho údajnej „značnej finančnej hotovosti z predaja penziónu v r. 2021“, „značných úspor“, „nákupu investičného zlata a iných kryptomenov, „rozvinutím podnikateľských aktivít“ za nepravdivé. Následne poukázal na svoje vyjadrenie z 29.05.2023, v ktorom uviedol, že sa od 01.01.2023 zvýšila výška prídavkov na dieťa (zo sumy 30,- eur na sumu 60,- eur) a výška vyplácaného daňového bonusu na dieťa, ktorý si matka dieťaťa tiež uplatňuje. Za pomoci takto zvýšených súm štátnych sociálnych výdavkov, ktoré poberá, môže táto pokrývať prípadné zvýšené výdavky na maloletú. Poukázal tiež na ust. § 366 CMP, ktoré hovorí o možnosti nariadenia platenia výživného (prostredníctvom neodkladného opatrenia) len v nevyhnutnej miere. Výživné v takejto miere (dokonca podstatne vyššej miere), ale už určené bolo, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.06.2020 sp. zn. 9P/11/2020. Za danej situácie na neodkladnú úpravu pomerov účastníkov konania formou neodkladného opatrenia nie

sú splnené zákonné podmienky. Otec dieťaťa mal tiež za to, že jeho možnosti sú značne limitované preukázanou zmenou pomerov súvisiacou so zhoršením jeho zdravotného stavu a s tým spojeným zhoršením jeho prípadných pomerov, pričom prípadné zvýšenie vyživovacej povinnosti pre jeho osobu by malo likvidačný charakter. Už teraz je sotva schopný pokrývať svoje odôvodnené výdavky, aj to len za finančnej pomoci svojich rodičov. Napriek tomu svoju vyživovaciu povinnosť vo výške 200,- eur mesačne si plní riadne a včas a okrem toho o dcéru a jej potreby má záujem. V závere vyjadrenia uviedol, že podľa neho ani jeden z argumentov matky nie je spôsobilý byť odvolacím súdom vyhodnotený ako dôvodný na zmenu alebo zrušenie uznesenia, keďže odvolacie tvrdenia matky, ktoré nepodoprela žiadnym relevantnými dôkazmi sú prakticky len zopakovaním jej tvrdení, z ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia dostatočne vysporiadal.

6.2 Otec dieťaťa navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť s tým, že matka dieťaťa je povinná mu zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania si uplatňuje preto, že odvolanie matky považuje za šikanózne, účelovo podané (a obsahujúce veľké množstvo nepravdivých, zavádzajúcich a nereálnych tvrdení).

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) uznesenie okresného súdu ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) potvrdil.

8. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t.j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy.

9. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, je existencia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorú si povinný rodič napriek svojim pomerom v dostatočnom rozsahu (či vôbec) neplní a zároveň procesný základ spočívajúci v potrebe okamžitej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 CSP.

10. Pod pojmom „nevyhnutná miera“ treba mať na mysli takú mieru, ktorá prispeje k zabezpečeniu základných potrieb dieťaťa.

11. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu, resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva a vychádza sa len z návrhu na jeho nariadenie v prípade nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania a v prípade nariadenia neodkladného konania po začatí konania aj z obsahu súdneho spisu, teda z dôkazov už vykonaných. Dokazovanie má v tom prípade charakter tzv. osvedčovania, keď skutočnosti uvedené v návrhu alebo ktoré sú súdu zrejmé, keď nariaďuje neodkladné opatrenie, spĺňajú atribút vysokej miery pravdepodobnosti.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo uznesenie okresného súdu, ktorým zamietol návrh matky dieťaťa neodkladným opatrením uložiť otcovi dieťaťa prispievať výživným v sume 450,- eur mesačne. Dôvodom bolo neosvedčenie zvýšených potrieb maloletej zo strany matky. Okrem toho aj skutočnosť, že navrhované zvýšené výživné presahuje osvedčené majetkové pomery otca dieťaťa ako povinného rodiča.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci na základe zistených skutočností správne rozhodol.

14. Aj podľa odvolacieho súdu bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 9P/11/2020-173 zo dňa 02.06.2020 sa otec dieťaťa zaviazal prispievať na výživu maloletej počnúc

dňom 20.12.2019 sumou 200,- eur mesačne. Určené výživné si otec dieťaťa v súčasnej dobe riadne platí. Uvedené preukázal výpismi z účtu (č.l. 219 a 220 spisu). Matkou navrhovaná suma 450,- eur mesačne s ohľadom na zvýšenie výdavkov v súvislosti hlavne s návštevou súkromného predškolského zariadenia nie je „nevyhnutnou mierou“ majúcou predstavovať len zabezpečenie základných potrieb dieťaťa. Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je možné zahrnúť medzi nevyhnutné výdavky, všetky výdavky dieťaťa tak ako je tomu vo veci samej. Vzhľadom na to je doterajšia výška výživného postačujúca na uhrádzanie základných životných potrieb dieťaťa a zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca. Pokiaľ matka dieťaťa v odvolaní poukazovala na nesprávny záver súdu o príjmoch otca dieťaťa predstavujúci nielen nemocenské dávky je potrebné uviesť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/203/2011, ktorý uvádza: „Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení v dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie. Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou najmä naliehavosťou riešenia“. Vzhľadom na uvedené nebolo povinnosťou okresného súdu vykonávať dokazovanie, keďže prekračuje rámec dokazovania vykonávaných v konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia. Až v konaní vo veci samej bude teda vykonávané riadne dokazovanie, v rámci ktorého budú zistené osobné, majetkové, zárobkové pomery na strane rodičov a súd bude môcť meritorne rozhodnúť či sú alebo nie sú dôvody na zvýšenie výživného a ak sú tieto dané, zároveň aj aká výška výživného je v záujme dieťaťa.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

16. Nakoľko v danom prípade nejde o konečné rozhodnutie vo veci, odvolací súd o trovách konania (teda aj o návrhu otca dieťaťa uložiť matke dieťaťa zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %) nerozhodoval, keď o trovách celého konania (vrátane odvolacieho) rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP). 17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania

len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).